

Metoda montessori
je výchovný a vzdělávací
program maximálně rozvíjející
osobnost dítěte

Batole je individualita

Jak se pravi v jednom literárním díle, zoufalé ženy dělají zoufalé věci. Naštěstí existují okamžiky, kdy za krátkodobým zoufalstvím nestojí zoufalý počin, nýbrž do budoucna chvályhodný skutek. V tomto případě vybudování elitního, leč veskrze přátelského učebního zařízení, jehož cílem je komplexní příprava dítěte pro zvládnutí nástrah života.

Před téměř 10 lety byla Ing. Kateřina Bečková nespokojená. Absolventka Vysoké školy báňské, v té době matka dvou malých dětí, totiž po nástupu svého syna do nadstandardní školky s výukou angličtiny konstatovala, že její úroveň nenaplnila její představy. Proto ho přihlásila do školy montessori v Praze 9. „Syn tam nastoupil,

ovšem po nějakém čase jsme si řekli, že ani ta neplní přesně naše očekávání. Ve škole stejného typu na Praze 4 to bylo podstatně lepší, přesto jsem však měla dojem, že rezervy stále existují. A protože zastávám názor, že kritika má být vždy konstruktivní, rozhodla jsem se vzít věci do svých rukou,“ vzpomíná Kateřina Bečková, jejíž škola v pražských Roztylech získala roku

2007 jako první a jediná v Evropě certifikát prestižní American Montessori Society (AMS). „Došlo k zajímavé situaci. Jako dítě jsem totiž školu nemusela. K tomu jsem neměla zkušenosti s výukou ani s řízením firmy. Dnes chápu lidi, kteří mi říkali, že podnikání ve školství je vhodné jen pro otrlé. Měla jsem ale jasnou vizi a podporu rodiny.“

Výuka ve škole montessori je pohodová, není to chaos, ve kterém si děti dělají, co chtějí

Osobnost zakladatelky

Maria Montessori (1870-1952) vystudovala **medicínu a psychologii, zabývala se antropologií, biologií i pedagogikou.** V roce 1896 byla jako vůbec první žena v Itálii promována doktorkou medicíny.

Na Univerzitní psychiatrické klinice v Římě se **zaměřila na výchovu mentálně postižených dětí.** Působila jako dětské lékařka, později vedla **katedru antropologie** na univerzitě v Římě. Otevřela dům pro chudé děti předškolního věku. V roce **1908** založila první asociaci pro šíření svých metod s názvem **Opera Montessori.** Za 2. světové války byly její knihy páleny. Síla její práce spočívá ve schopnosti uvádět myšlenky do praxe a zdůvodňování pedagogických experimentů.

Respektovat a být respektován!

Kateřina Bečková v roce 2001 absolvovala v Česku kurzy pro výuku metody montessori, což jí jen utvrdilo o správnosti volby. „Konečně jsem narazila na systém výuky, který splnil má očekávání. Maria Montessori vycházela z toho, že děti do šesti let mají výjimečnou sílu myslí. Disponují univerzálními schopnostmi a přijímají poznatky ze svého okolí, aniž by tímto směrem vyvíjely samy nějaké úsilí,“ rekapituluje své první postřehy. „Fascinovalo mě, že pomocí přijímací myslí pochytili děti ze svého prostředí fyzický prostor, jazyk, pohyby. A právě přijímací mysl vnímá nejlépe v předškolním věku. Cíl výuky je dítě nezávislé, zodpovědné, adaptabilní, pro které není škola nepřítel a jež nemá problémy s řešením problémů. Dítě je bráno jako individualita, která respektuje a je respektována.“

Úvodem její mise, v roce 2002, přišly první a zatím poslední pochybnosti ohledně konečného úspěchu. Pokud tipujete, že byly spojeny s tzv. lidskými zdroji, trefili jste se. „Na jedné straně jsou principy montessori jako pomoz mi, abych to dokázal sám, svobodná volba práce či ruka je nástrojem ducha. Na straně druhé realita v podobě nedostatku kvalitních učitelů. Navíc jsem do budování školy, tedy do práce s dětmi, nešla s tím, že jde o klasické podnikání. a nebude-li to fungovat, tak školu prostě jednoho dne zavřu. Prohru jsem si však nepřipouštěla,“ říká ředitelka školy.

Problém s pedagogii a nedostatkem zkušeností vyřešila po svém. Koupila si letenku a vyrazila do USA na „obhlídku“ škol montessori, které tam fungovaly přes tři desetiletí. Cesta jí přinesla inspiraci. Časem vybudovala mezinárodní tým, v němž vedle domácích pedagogů najdete specialisty z USA, Filipín, Malajsie a Portorika. Pokud se rozdělení funkcí týká, v týmu působí učitelky batolat, předškolního programu, mladšího školního a staršího školního věku. „Práce pro školy montessori je osobitá a výuka probíhá v angličtině. Ani dnes není jednoduché sehnat schopné pedagogy. Člověk musí pečlivě vybírat. Komplikace přinese každé šlápnutí vedle,“ vysvětluje Kateřina Bečková. „Šla jsem do toho s tím, že polovina dětí bude z Česka.

Proto se u nás kromě zahraničních osnov vyučuje český jazyk.“

Ve druhém roce fungování školy se výkonné ředitelce Mezinárodní pražské školy montessori narodila nejmladší dcera. Poprvé se do školy podívala ve dvou týdnech, od dvou let se stala řádnou žákyní. „Dcera nasávala atmosféru doslova od plenek,“ směje se Kateřina Bečková.

Výuka není chaos

Vedle shánění pedagogů, vytvoření funkční školní komunity a zisku potřebných akreditací představuje podle Kateřiny Bečkové největší problém práce s rodiči. Škola typu montessori je totiž vhodná pro každé dítě, ovšem nikoli pro všechny rodiče. „Vzhledem k tomu, že

je nejlépe, aby dítě začalo chodit do školy tak ve dvou letech, je třeba hodně pracovat s rodiči. Trpělivě jim vysvětlovat, že alternativní způsob výuky rozhodně není chaos, ve kterém si děti dělají, co chtějí,“ hodnotí stav věci Kateřina Bečková a dodává, že dnes je těžké přesvědčit řadu rodičů o tom, že investice do vzdělání potomků patří do kategorie těch jednoznačně nejvýhodnějších. A rovněž o tom, že co se potomek do šesti let naučí, v dalších letech svého života jako když najde. „Naštěstí

Není montessori jako montessori

Pro provozování školy montessori **není potřebná žádná licence.** Proto se jejich kvalita liší. Ukazatel pro rozpoznání kvality jsou **různé druhy dosažené akreditace.** Dvě největší a zároveň nejprestižnější organizace jsou **AMS** (hlavně USA) a **AMI** (Association Montessori Internationale) v Evropě.

již dnes disponujeme pádnými argumenty. Prakticky všechny „naše“ děti se dostaly na vybrané školy, domácí, nebo mezinárodní. Důvěra v náš systém vzdělávání roste. Je ale před námi ještě hodně práce.“

Rodiče nezapomínají

Pokud se Kateřiny Bečkové zeptáte na největší profesní úspěch, hovoří o získání akreditace AMS. V tomto případě totiž jde o běh na dlouhou trať. Navíc poté přichází na řadu každoroční systém kontrol kvality personálu, strategických cílů a jejich plnění. Plná reakreditace se opakuje každých sedm let. Další velký úspěch je cenová politika. „Propočítala a nastavila jsem ceny tak, že se za posledních devět let vůbec nezměnily. Téměř s určitostí můžu říci, že jsme v tomto ohledu jediná škola tohoto druhu,“ odpovídá s nemalou dávkou hrdosti. „Vůbec nejvíc ale potěší dopis od rodičů, kteří se odstěhovali na druhý konec zeměkoule a dali si tu práci dát nám vědět, že se našemu odchovanci dobře daří.“ ■